

چرا برای برآورده شدن حاجاتمان نذر می‌کنیم؟

خداوند مسائلی مانند نذر، قرض، انفاق و... را وسیله‌ای برای رشد و سعادت ما قرار داده است. اگر نذر، یا قرض، و یا انفاق ما برای خدا باشد، عبادت و بندگی محسوب شده و موجب رشد و تعالی معنوی ما خواهد شد.

خداوند مسائلی مانند نذر، قرض، انفاق و... را وسیله‌ای برای رشد و سعادت ما قرار داده است. اگر نذر، یا قرض، و یا انفاق ما برای خدا باشد، عبادت و بندگی محسوب شده و موجب رشد و تعالی معنوی ما خواهد شد.

به گزارش خبرگزاری مهر، چرا برای برآورده شدن حاجاتمان نذر می‌کنیم؟ در صورتی که اگر خداوند بخواهد حاجتی را پاسخ دهد، نیاز به امداد مالی ما ندارد تا در راهش خرج کنیم.

پاسخ

۱. همان‌گونه که می‌دانید خداوند نیاز به کمک مالی ما ندارد، اما در عین حال همان‌طور که در قرض الحسنه، خدا آن‌را به حساب خود نوشته و به عنوان عمل خیری به شمار می‌آورد، در مسئله نذر نیز همین گونه رفتار می‌کند: «إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ وَ اللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ»؛ [۱] اگر به خدا قرض الحسنه دهید، آن‌را برای شما مضاعف می‌سازد و شما را می‌بخشد و خداوند شکرکننده و بردبار است.

۲. شایان توجه است که تمام نذرهای جنبه مالی ندارند. انسان هر نذری را می‌تواند در قبال کارهای عبادی و معنوی شرط کند؛ مانند نماز، روزه، صلوات و... که بار مالی برای نذر کننده نداشته باشد. البته برای کسانی که توان مالی ندارند. اما کسانی که توان و قدرت مالی دارند شاید تکلیفشان چیز دیگری باشد: «لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ»؛ [۲] هرگز به (حقیقت) نیکوکاری نمی‌رسید، مگر این‌که از آنچه دوست می‌دارید، (در راه خدا) انفاق کنید و آنچه انفاق می‌کنید، خداوند از آن آگاه است.

۳. مستحضرید که انسان به عنوان جانشین خدا در روی زمین معرفی شده است؛ لذا باید بعضی از صفات خدایی را در خود بروز و ظهور دهد. چطور انسان توقع دارد هر وقت با مشکلی مواجه شد، خداوند گرفتارهایش را برطرف سازد، اما او هیچ نقشی در برطرف نمودن نیاز مردم نداشته باشد.

۴. گذشته از همه اینها، خداوند مسائلی؛ مانند نذر، قرض، انفاق و... را وسیله‌ای برای رشد و سعادت ما قرار داده است. اگر نذر، یا قرض، و یا انفاق ما برای خدا باشد، عبادت و بندگی محسوب شده و موجب رشد و تعالی معنوی ما خواهد شد.

پی نوشتها:

[۱]. تغابن، ۱۷.

[۲]. آل عمران، ۹۲.

منبع: اسلام کوئست